

Mikä tunne?

Mitä voisit sanoa päähenkilölle?

.....
.....

Uskokaa tai älkää, lentokone lensi turvallisesti perille Hurghadan kentälle. Lähetimme matkalaukkuhihnalta laukkuja odotellessa äidille kuvaviestin, jossa poseerasimme peukku pystyssä sen merkiksi, että olimme perille. Huomasin, että isän silmäkulmassa oli harmi siitä, ettei äiti voinut lähteä mukaan. Pääsimme lentokenttäbussilla hotellille ja tutkimme ensimmäisenä iltana lähialueen tarjontaa. Uimaranta oli ihan lähellä ja söimme illallisen mukavassa ravintolassa. Tunnelma oli kyllä ehkä vähän vaisu. Mietin, että meillä olisi varmaan ollut enemmän juteltavaa, jos kumpikin ei olisi murehtinut, kuinka äiti jakseli kotona. Hotellille palattuamme menin pötköttämään sängylle ja jäin ajatuksissani tuijottamaan kattoa. Kunpa äiti olisi täällä. Olin tottunut siihen, että äiti iltaisin lauloi minulle unilaulun ja makasin hetken hänen kainalossaan. Sitä olisi nyt turha odottaa viikkoon. Sydäntäni puristi, kun isä tuli sängyn vierelleni kyselemään mietteitani.

Mikä tunne?

Mitä voisit sanoa päähenkilölle?

.....
.....

Seuraavat päivät osoittivat, että joskus on ihan mukavaa olla hetki ihan kaksistaan oman vanhemman kanssa. Lähetimme äidille joka päivä monta kuvaviestiä ja ikävä helpotti, kun sain nähdä, että hänellä oli kaikki kunnossa sohvalla kirjan kanssa maatessaan. Päivisin kävimme rannalla tai altaalla ja isä leikki kanssani krokotiilileikkiä. Se oli tosi hauskaa. Hotellilla isä opetti minua pelaamaan pingistä ja kun äiti ei ollut näkemässä, söin joka päivä jäätelön. Oli kiva tutustua myös uusiin kavereihin, jotka asuivat samassa hotellissa. Tekemistä riitti niin, ettei haitannut, vaikkei osannutkaan puhua yhteistä kieltä. Hymy huulilla ja auringonsäteet kasvoilla tuumasin, että tästä tuli kaikesta huolimatta tosi hyvä loma.

Mikä tunne?

Mitä voisit sanoa päähenkilölle?

.....
.....